

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA PITEȘTI
BD. EROILOR NR. 5
PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

Destinatar:
Georgescu Argentina Iuliana
Pitești, Razboieni, nr. 121, județul
ARGEȘ

DOSARUL NR. 4540/280/2019

Materia: Minori și familie

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: stabilire domiciliu minor +EXERC.

AUT. PARINT. + PENSIE INTRETINERE +

SUPLINIRE ACORD

Complet: c2-1

**RECOMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**

NR. 2244/2020 DIN DATA DE 23 Iunie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 2244/2020, pronunțată la data de 23 Iunie 2020, de către JUDECĂTORIA PITEȘTI SECȚIA CIVILĂ.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

C.M. 24.07.2020 14:25:23

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 2244/2020

Ședința publică de la 23 Iunie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE Mihai Drăgan

Grefier Cezarina Manole

Pe rol judecarea cauzei Minori și familie privind pe reclamantul Ivan Ion Ovidiu și pe pârâta Georgescu Argentina Iuliana, având ca obiect stabilire domiciliu minor +EXERC. AUT. PARINT. + PENSIE INTRETINERE + SUPLINIRE ACORD.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns pentru reclamant avocat Lipa Aniela, pentru pârâta curator Bacria Mircea.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Părțile prin reprezentanți arată că nu mai au cereri de formulat în cauză.

Instanța, în raport de această împrejurare, în baza dispozițiilor art. 392 C.pr.civ constată terminată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul în dezbateri de fond.

Reclamantul prin apărător solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată; stabilirea locuinței minorilor la domiciliul tatălui; exercitarea autorității părintești de către reclamant; obligarea pârâtei la plata pensiei de întreținere în favoarea celor doi minori în procent de 33% la venitul minim din Italia; cu cheltuieli de judecată; depune la dosar chitanța de plata onorariu pentru avocat.

Pârâta prin curator solicită admiterea cererii.

Instanța considerându-se lămurită, declară dezbaterile închise și rămâne în pronunțare asupra cauzei.

INSTANȚA

Constată că prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Pitești la data de 25.09.2019 sub nr. 15130/280/2019 reclamantul Ivan Ion Ovidiu a solicitat instanței în contradictoriu cu pârâta Georgescu Argentina Iuliana, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună stabilirea locuinței minorilor Ivan Raisa Elena și Ivan Daniel Florian, născuți la data de 24 august 2009 și respectiv 7 iunie 2008, la tata, exercitarea autorității părintești exclusive de către reclamant, obligarea pârâtei la plata pensiei de întreținere în cuantum de 33% din venitul net obținut de aceasta sau, în cazul în care nu obține venituri, sau nu le are declarate, 33% din venitul minim pe economie stabilit în Italia.

În subsidiar, în baza art.36 alin.8 din legea nr.272/2004 suplinirea acordului mamei pentru înscrierea copiilor la școală indiferent de forma de organizare a unității de învățământ pentru înscrierea minorilor la medical de familie, efectuarea oricăror forme de analize sau intervenții medicale, precum și urmarea oricăror forme de tratament medical, precum și pentru deplasarea în străinătate a minorilor, până la împlinirea vârstei de 18 ani, cu cheltuieli de judecată.

În motivare reclamantul a arătat că, părțile au avut o relație (neconcretizată într-o căsătorie). Din această relație s-au născut copii Ivan Raisa-Elena și Ivan Daniel Florian.

De aproximativ 9 ani, reclamanta a plecat la muncă în Italia și nu i-a mai vizitat niciodată din acel moment; minorii nici măcar nu o cunosc; nu a contribuit cu nimic la

creșterea și educarea acestora, fiind singurul care s-a ocupat de aceștia, parata nemaifiind de găsit pentru a-și exercita îndatoririle de părinte.

Este în interesul superior al minorilor ca doar tatăl, să exercite autoritatea părintească. Lipsa totală a paratei din viața minorilor dezinteresul acesteia față de tot ce înseamnă creșterea și educarea lor, precum și față de sentimentele copiilor, face ca orice înțelegere între părinți cu privire la minori să nu poată fi realizată.

În ce privește pensia de întreținere aceasta se datorează de către părinte indiferent de modalitatea de exercitare a autorității părintești. Conform art.529 cod civil întreținerea se datorează de către părintele cu care copilul nu locuiește.

În situația de față, parata are rezidența în Italia de cea 9 ani, astfel ca veniturile sale sunt obținute pe teritoriul Italiei.

În condițiile în care aceasta nu a declarat niciun venit sau nu obține nici un fel de venituri, solicită obligarea acesteia la plata a 33% din venitul minim pe economie din Italia, unde aceasta își are rezidența și locuiește.

În condițiile în care se va considera că nu se poate exercita autoritatea părintească exclusiv de către acesta, solicită suplinirea acordului mamei pentru toate situațiile în care acest acord este absolut necesar, respective pentru urmarea unor cursuri școlare, înscrierea în unități de învățământ specializate, urmarea unui tratament medical, intervenții chirurgicale, înscrierea la un medic curant și deplasarea în străinătate a minorilor, până când acestea vor împlini 18 ani.

În drept a invocat dispozițiile art.398, art.505, art.529 și urm. cod civil, art.36 din legea nr.272/2004

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, părțile din prezenta cauză au avut o relație de concubinaj din care au rezultat minorul Ivan Raisa Elena născută la data de 24.08.2009 și Ivan Daniel Florian născută la 07.06.2008, aceștia având filiația stabilită atât față de mamă în persoana pârâtei cât și față de tată în persoana reclamantului (fila 11, 12).

De aproximativ 9 ani pârâta a părăsit locuința comună plecând în străinătate minorii rămânând în grija tatălui.

În sensul celor arătate se rețin susținerile martorilor Grigore Ion și Ivan Maria care au arătat că din anul 2010 pârâta a părăsit teritoriul României și că de atunci nu a mai luat legătura cu minorii și că aceștia locuiesc împreună cu tatăl care se ocupă de creșterea și îngrijirea lor (filele 49, 50).

Procedând la ascultarea minorilor în condițiile art. 264 Cod civil instanța a reținut faptul că aceștia nu o cunosc pe mama lor și nici rudele pe linie maternă și că sunt bine îngrijiți de tată care este sprijinit de bunicii paterni.

În analiza cererilor reclamantului, prioritar, instanța reține în drept dispozițiile art. 263 alin. 1 Cod civil potrivit cărora „orice măsură primitoare la copil, indiferent de autorul ei, trebuie să fie luată cu respectarea interesului superior al copilului”.

Instanța se va raporta și la dispozițiile cuprinse în Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului potrivit cărora interesul superior al copilului se circumscrie dreptului copilului la o dezvoltare fizică și morală normală, la echilibru socioafectiv și la viața de familie.

Se reține și că, potrivit art. 2 din legea anterior menționată, principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților copilului, iar acest principiu va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești.

Fără a face o enumerare exhaustivă, la alin. 6 al art. 2 din Legea 272/2004, legiuitorul a prevăzut anumite criterii ce trebuie a fi avute în vedere pentru determinarea interesului superior al copilului:

a) nevoile de dezvoltare fizică, psihologică, de educație și sănătate, de securitate și stabilitate și apartenență la o familie;

- b) opinia copilului, în funcție de vârstă și gradul de maturitate;
- c) istoricul copilului, având în vedere, în mod special, situațiile de abuz, neglijare, exploatare sau orice altă formă de violență asupra copilului, precum și potențialele situații de risc care pot interveni în viitor;
- d) capacitatea părinților sau a persoanelor care urmează să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului de a răspunde nevoilor concrete ale acestuia;
- e) menținerea relațiilor personale cu persoanele față de care copilul a dezvoltat relații de atașament.

Privitor la cererea vizând locuința minorului instanța reține că regula generală prevăzută de art. 496 alin. 1 Cod civil este ca acesta să locuiască la părinții săi, iar în situația în care părinții nu locuiesc împreună aceștia stabilesc de comun acord locuința copilului (conform art. 496 alin. 2), intervenția instanței de tutelă fiind necesară doar în caz de neînțelegere între părinți (conform art. 496 alin. 3).

De asemenea, pentru stabilirea locuinței minorului, se reține că la art. 21 din Legea 272/2004 sunt redate, cu titlu exemplificativ, anumite criterii, în afara elementelor prevăzute la art. 2 alin. (6), pe care instanța le poate avea în vedere în această chestiune:

- a) disponibilitatea fiecărui părinte de a-l implica pe celălalt părinte în deciziile legate de copil și de a respecta drepturile părintești ale acestuia din urmă;
- b) disponibilitatea fiecăruia dintre părinți de a permite celuilalt menținerea relațiilor personale;
- c) situația locativă din ultimii 3 ani a fiecărui părinte;
- d) istoricul cu privire la violența părinților asupra copilului sau asupra altor persoane;
- e) distanța dintre locuința fiecărui părinte și instituția care oferă educație copilului.

În raport de probele administrate în cauză, respectiv ancheta socială, răspunsurile părților la interogatoriu, înscrisurile depuse la dosar și declarațiile de martori, instanța consideră că este în interesul minorilor ca locuința lor să fie stabilită la locuința tatălui.

Instanța are în vedere atât împrejurarea că încă de la naștere minorii au locuit împreună cu tatăl, că aceștia sunt înscriși la o unitate de învățământ situată în relativa apropiere a locuinței tatălui,

De asemenea instanța are în vedere că, deplasându-se la locuința tatălui, reprezentanții Direcției de asistență Socială a Municipiului Pitești au constatat faptul că reclamantul locuiește într-un imobil cu 5 camere, că minorii au cameră proprie, că aceștia sunt bine îngrijiți și dezvoltați corespunzător vârstei (fila 57).

Nu în ultimul rând instanța observă lipsa de disponibilitate a părâtei care, de aproximativ 9 ani nu a făcut vreun demers pentru a petrece timp cu minorii sau a locui împreună cu aceștia.

În privința exercitării autorității părintești instanța reține regula consacrată de art. 503 alin. 1 Cod civil în sensul că aceasta se realizează împreună și în mod egal de ambii părinți.

Aplicabile în prezenta cauză sunt și dispozițiile art. 505 alin. 2 Cod civil care prevăd că dacă părinții copilului din afara căsătoriei nu conviețuiesc, modul de exercitare a autorității părintești se stabilește de către instanța de tutelă cât și dispozițiile privitoare la divorț în legătură cu această chestiune.

Observă instanța că tatăl solicită ca autoritatea părintească să se exercite exclusiv de către acesta, astfel că instanța va analiza această cerere prin prisma dispozițiilor art. 264 Cod civil la care face trimitere art. 506 cât și raportat la dispozițiile art. 507 Cod civil care prevede că exercitarea autorității părintești se realizează de un singur părinte dacă din anumite motive celălalt părinte nu își poate exprima voința.

Sintagma autoritate părintească desemnează, în accepțiunea art. 483 alin. 1 Cod civil, ansamblul de drepturi și îndatoriri care privesc atât persoana, cât și bunurile copilului și aparțin, în mod egal, ambilor părinți. Potrivit alin. 2 și 3, părinții exercită autoritatea părintească numai în interesul superior al copilului, cu respectul datorat persoanei acestuia, și

îl asociază pe copil la toate deciziile care îl privesc, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate; ambii părinți răspund pentru creșterea copiilor lor minori.

Potrivit art. 487 C.civ., părinții au dreptul și îndatorirea de a crește copilul, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, psihică și intelectuală, de educația, învățătura și pregătirea profesională a acestuia, potrivit propriilor lor convingeri, însușirilor și nevoilor copilului; ei sunt datori să dea copilului orientarea și sfaturile necesare exercitării corespunzătoare a drepturilor pe care legea le recunoaște acestuia.

Sub aspectul îndatoririlor ce derivă din conținutul autorității părintești, astfel cum acesta a fost enunțat mai sus, art. 488 C.civ. prevede următoarele:

(1) Părinții au îndatorirea de a crește copilul în condiții care să asigure dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod armonios.

(2) În acest scop, părinții sunt obligați:

- a) să coopereze cu copilul și să îi respecte viața intimă, privată și demnitatea;
- b) să prezinte și să permită informarea și lămurirea copilului despre toate actele și faptele care l-ar putea afecta și să ia în considerare opinia acestuia;
- c) să ia toate măsurile necesare pentru protejarea și realizarea drepturilor copilului;
- d) să coopereze cu persoanele fizice și persoanele juridice cu atribuții în domeniul îngrijirii, educării și formării profesionale a copilului.

Având în vedere împrejurarea că pârâta este separată de o perioadă relativ lungă de minori cât și faptul că, în prezent, aceasta locuiește în străinătate, consideră instanța că cererea reclamantului corespunde exigențelor asigurării interesului superior al minorilor, luarea unor decizii urgente în ceea ce privește sănătatea și educația acestora putând fi afectate de lipsa prezenței mamei.

În aprecierea instanței situația concretă în care se regăsesc părțile constituie un motiv întemeiat (așa cum se prevede la art. 398 și 507 Cod civil) pentru care exercitarea autorității părintești să se realizeze doar de către tată.

Instanța reamintește însă părinților că aceștia rămân datori să coopereze și să se informeze reciproc cu privire la orice aspect ce vizează creșterea, educarea și îngrijirea copilului minor, ambii având un rol crucial în dezvoltarea armonioasă, echilibrată a copilului și, totodată, a viitorului adult.

Instanța are în vedere și dispozițiile art. 398 alin. 2 Cod civil potrivit cu care pârâta va păstra dreptul de a veghea asupra modului de creștere și educare a copilului.

În ceea ce privește stabilirea obligației de întreținere în sarcina pârâtei și în favoarea minorilor se reține aplicabilitatea dispozițiilor art. 499 alin. (1) C.civ., care consacră obligația legală de întreținere a părintelui față de copil, a art. 525 alin. (1) C.civ., conform căruia minorul care cere întreținere de la părinții săi se află în nevoie dacă nu se poate întreține din munca sa, chiar dacă ar avea bunuri, precum și a art. 527 C.civ., potrivit căruia poate fi obligat la întreținere numai cel care are mijloacele pentru a o plăti sau are posibilitatea de a dobândi aceste mijloace.

Prin urmare, în raport de dispozițiile art. 529 alin. (2) C.civ. potrivit cărora limita maximă a întreținerii datorate pentru un copil este de o pătrime din venitul lunar net al debitorului, respectiv o treime pentru 2 copii și o jumătate pentru 3 sau mai mulți copii, coroborate cu art. 529 alin. (1) C.civ., conform căruia întreținerea este datorată potrivit cu nevoia celui care o cere și cu mijloacele celui care urmează a o plăti, instanța va dispune obligarea pârâtei la plata unei pensii de întreținere lunare în favoarea minorilor, în cuantum de 33% din venitul lunar net (iar în situația în care nu realizează venituri din salariul minim pe economie), începând cu data de 20.03.2019.

La stabilirea datei de la care urmează să fie plătită pensia de întreținere instanța are în vedere faptul că potrivit art. 532 alin. 1 Cod civil aceasta se datorează de la data cererii de chemare în judecată.

De asemenea instanța are în vedere dispozițiile art. 260 Cod civil care prevăd egalitatea în drepturi a copiilor, apreciind că, în cauza de față cheltuielile pentru creșterea,

educarea și îngrijirea celor doi copii minori sunt sensibil egale, astfel că nu se impune stabilirea unui procent mai mare în favoarea unui dintre aceștia.

În aprecierea instanței nu pot fi avute în vedere valorile venitului minim stabilit în Italia așa cum solicită reclamantul ci în funcție de salariul minim pe economie având în vedere faptul că acesta și minorii locuiesc în România, salariul minim fiind stabilit în funcție de nivelul prețurilor, rata inflației, productivitatea muncii și alți indicatori economici.

Este evident că dreptul minorilor la întreținere nu este vătămat atâta vreme cât instanța urmează să oblige pe pârâtă la plata pensiei de întreținere în procentul calculat în principal la venitul net lunar, fiind fără importanță dacă are venituri sunt realizate prin activități lucrative desfășurate în țară sau în străinătate.

Având în vedere că, față de soluția ce urmează a fi dispusă în legătură cu cererea vizând exercitarea autorității părintești, consideră instanța că cererea subsidiară formulată de reclamant a rămas fără obiect.

Făcând aplicarea art. 451 și 453 Cod procedură civilă instanța urmează să admită cererea reclamantului privitoare la plata cheltuielilor de judecată și o va obliga pârâta la plata către acesta a sumei de 2.070 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din care 20 lei reprezintă taxă de timbru, 1550 reprezintă onorariu avocat și 500 lei reprezintă onorariu curator, cheltuieli pe care reclamantul a făcut dovada că le-a realizat conform dovezilor aflate la dosar (filele 8, 67, 68, 69).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de reclamantul Ivan Ion Ovidiu, domiciliat în mun. Pitești, b-dul. Nicoale Dobrin, nr. 44bis, jud. Argeș, în contradictoriu cu pârâta Georgescu Argentina Iuliana, domiciliată în mun. Pitești, str. Razboieni, nr. 121, jud. Argeș.

Stabilește locuința minorilor Ivan Raisa Elena născută la data de 24.08.2009 și Ivan Daniel Florian născută la 07.06.2008, la tată.

Dispune ca autoritatea părintească asupra minorilor să fie exercitată exclusiv de tată.

Obligă pârâta să plătească pensie de întreținere în favoarea Ivan Raisa Elena născută la data de 24.08.2009 și Ivan Daniel Florian născută la 07.06.2008 în cuantum total de 33% din venitul lunar net (iar în situația în care nu realizează venituri din salariul minim pe economie), începând cu data de 20.03.2019.

Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 2.070 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din care 20 lei reprezintă taxă de timbru, 1550 reprezintă onorariu avocat și 500 lei reprezintă onorariu curator.

Cu drept de apel în 30 de zile de la pronunțare, apel ce se va depune la Judecătoria Pitești.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi, 23.06.2020.

Președinte,
Mihai Drăgan

Grefier,
Cezarina Manole

